

Arrest

nr. 168 607 van 27 mei 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 5 december 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 21 oktober 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 april 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 april 2016.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat W. PEETERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 15 november 2006 werd verzoeker veroordeeld door de correctionele rechtbank van Brussel tot een gevangenisstraf van een jaar wegens valsheid in geschrifte en gebruik.

Op 19 januari 2009 nam de gemachtigde de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

Op 5 februari 2009 nam de gemachtigde opnieuw de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoeker.

Op 22 september 2009 nam de gemachtigde opnieuw de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Verzoeker beweert in februari 2011 naar België te zijn teruggekomen.

Op 21 maart 2011 diende hij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet).

Op 18 oktober 2011 verklaarde de gemachtigde deze aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk.

Tegen deze beslissing diende verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad), dat op 9 januari 2012 bij arrest nummer 72 869 werd verworpen.

Op 11 augustus 2011 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Op 24 januari 2012 diende verzoeker opnieuw een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Op 20 november 2012 verklaarde de gemachtigde deze aanvraag van 24 januari 2012 onontvankelijk.

Tegen deze beslissing diende verzoeker een beroep in bij de Raad, dat op 14 mei 2013 bij arrest nr. 102 867 werd verworpen.

Op 21 oktober 2013 verklaarde de gemachtigde de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, ingediend op 11 augustus 2011, ongegrond.

Dit is thans de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 11.08.2011 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door:

E., H. (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden:

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald voor E., H. die echter niet weerhouden konden worden (zie verslag arts-adviseur dd. 17/10/2013 in gesloten omslag).

De aanvraag dient derhalve ongegrond verklaard te worden.

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Een eventuele onmogelijkheid tot reizen zal bij de uitvoering van een verwijdering onderzocht worden.”

Op 8 december 2014 diende verzoeker een nieuwe aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Op 6 maart 2015 verklaarde de gemachtigde deze aanvraag onontvankelijk en gaf hij verzoeker het bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 17 februari 2016 nam de gemachtigde de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Op 17 februari 2016 nam de gemachtigde tevens de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod voor de duur van drie jaar (bijlage 13sexies). Tegen deze beslissing diende verzoeker een beroep in bij de Raad, gekend onder het rolnummer X.

Op 9 maart 2016 werd verzoeker onder escorte verwijderd uit het Rijk.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve stelt de Raad ter zitting de vraag naar het actuele belang van verzoeker bij het voorliggende beroep nu uit de informatie die de gemachtigde aan de Raad heeft overgemaakt op grond van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet blijkt dat betrokkene verwijderd werd op datum van 9 maart 2016.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037). Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren. De Raad merkt op dat de bestreden beslissing een beslissing betreft waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond verklaard wordt. Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt uitdrukkelijk het volgende: *“De in België verblijvende vreemdeling (...) kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.”* Een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet heeft slechts betrekking op de aanvrager die in België verblijft (RvS 21 december 2012, nr. 221.898). Aangezien verzoeker het Belgisch grondgebied heeft verlaten, kan hij geen beroep meer doen op de verblijfsprocedure voorzien in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Een verzoeker die zijn belang bij het door hem ingestelde annulatieberoep bij de Raad zou willen bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor zijn proces tonen. Wanneer zijn belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet hij daarover standpunt innemen en het actuele karakter van zijn belang aantonen (RvS 18 december 2012, nr. 221.810 en RvS 13 februari 2015, nr. 230.190).

Gevraagd naar het actueel belang van verzoeker bij het onderhavige beroep bevestigt de raadvrouw van verzoeker ter terechtzitting dat verzoeker op 9 maart 2016 onder escorte werd verwijderd en stelt zij zich wat het belang betreft naar de wijsheid te gedragen. Hiermee toont zij het vereiste actueel belang bij het beroep niet aan.

Het beroep is derhalve onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig mei tweeduizend zestien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES